

fagfolk skal desuden have en tilknytning til det geografiske område, som kulturmiljørådet dækker.

Rådene vil ikke få tillagt myndighedsopgaver eller få klageadgang i forhold til de lokale og regionale myndigheders afgørelser på kulturmiljøområdet.

### *Sammensætning*

Sammensætningen af kulturmiljørådene skal dække de forskellige faglige aspekter i kulturmiljøarbejdet, og det er derfor ikke muligt at angive udtømmende, hvilke former for sagkundskab, der skal være blandt rådernes medlemmer.

Rådene skal således dække arkæologiske, vegetationshistoriske, etnologiske, arkitektoniske, historiske, bygningstekniske, bygningskulturelle, kunsthistoriske og kulturlandskabelige fagområder. Samtidig skal rådernes sammensætning afspejle, at kulturmiljøet ikke alene skal bevares, men også udvikles.

Rådgivningen skal således være fremadrettet og rettet mod samfundsplanlægningen og enkeltsagsadministrationen, samtidig med at den sikrer respekt for kulturmiljøet. Dette må afspejles i rådernes sammensætning f. eks. ved at der udpeges medlemmer med arkitektfaglig kundskab, der både dækker det planlægningsmæssige og de bygningsfaglige og bygningskulturelle aspekter. Medlemmerne skal endvidere have lokalkendskab for at rådgivningen kan få den tilsigtede konkrete karakter.

Med disse krav må det forventes at medlemmerne rekrutteres fra museer, arkiver og uddannelses- og forskningsinstitutioner i amtet. Men også sagkundskab, der ikke er knyttet til disse institutioner som f. eks. de kongelige bygningsinspektører, vil kunne udpeges, ligesom det ikke er muligt at fastsætte specifikke krav til, hvordan fagkundskaben er erhvervet. Også forskere og andre fagkyndige uden for amtet vil kunne opfylde kriterierne, hvis deres forskning eller faglige indsats i øvrigt har været knyttet til den pågældende region.

### *Opgaver*

Kulturmiljørådernes rådgivning retter sig både mod myndigheder, lokale foreninger og befolkningen.

Rådene får et meget bredt virkefelt, der afspejler kulturmiljøet som »den tredje dimension« i miljøpolitikken, hvor kulturmiljøaspekterne skal integreres i hele miljøadministrationen.

Rådene vil således kunne bidrage til amtskommunernes regionplanlægning, hvor kulturmiljøet fremover vil få en stærkere position, sådan som der allerede er lagt op til med den statslige udmelding til regionplanrevisionen i 1997. Heri er det tilkendegi-

vet, at regionplanlægningen skal sikre kulturhistorien i landskabet, både de værdifulde enkeltelementer og de kulturhistoriske helheder. Rådene vil også kunne følge op på denne planlægning. I denne forbindelse gennemføres et udviklingsarbejde af Skov- og Naturstyrelsen sammen med amtskommunerne og museerne om registrering og evaluering af kulturhistoriske sammenhænge og helheder i landskabet. Dette udviklingsarbejde vil kunne danne grundlag for rådernes videre arbejde med opfølgningen af regionplanlægningen og for rådernes bidrag til næste regionplanrevision.

Kulturmiljørådene vil også kunne virke rådgivende overfor kommunalbestyrelsernes arbejde med kommune- og lokalplanlægning.

På bygningsbevaringsområdet vil rådene således kunne rådgive om udpegning af bevaringsværdige bygninger og bymiljøer og bevaringsplanlægningen i øvrigt. Rådene vil blive sikret mulighed for at udtale sig forud for afgørelser om nedrivning af bevaringsværdige bygninger.

Rådene vil efter lovforslaget om ændring af bygningsfredningsloven og planloven også blive sikret mulighed for at udtale sig over forslag til fredning af bygninger i amtet/regionen. Der sker således i amtet, hvor der oprettes kulturmiljøråd, en overførsel af opgaver fra museumsrådet, som efter gældende bygningsfredningslov har mulighed for at udtale sig over fredningsforslag.

Kulturmiljørådene kan endvidere yde råd om istandsættelses- og vedligeholdelsesprojekter på bevaringsværdige bygninger.

Rådene vil endvidere kunne rådgive i forbindelse med afgørelser efter arealanvendelseslovgivningen. Det drejer sig om naturbeskyttelsesloven, planloven og anden lovgivning, der regulerer bebyggelsen og anvendelsen af vore omgivelser. Forslag om arealfredninger til sikring af kulturmiljøer vil eksempelvis kunne bygge på rådernes indstillinger, ligesom kulturmiljøspørgsmål i forbindelse med gennemførelse af naturforvaltningsprojekter vil kunne tages op af rådene. I forbindelse med kulturhistoriske anlæg i tilknytning til vandløb, blev det således med ændringen af vandløbsloven i 1995 sikret, at kulturhistoriske hensyn inddrages. Rådene kan også rådgive om levende fortidsminder som enkelttræer eller bevoksninger, hvortil der knytter sig kulturhistoriske interesser.

Hvis der er oprettet lokale bevaringsråd eller lignende med henblik på økonomisk støtte til bevaringsværdige bygninger, vil disse kunne søge råd i kulturmiljørådet om lokal byggeskik og håndværkstraditioner.